

İlgili Kanun / Madde
6356 S. STK/39

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/6562

Karar No. 2024/9546

Tarihi: 10.06.2024

- TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİNİN İMZA TARİHİNDEN SONRA ÜYE OLAN İŞÇİ
- İMZA TARİHİNDEN SONRA ÜYE OLAN İŞÇİNİN İMZA TARİHİNDEN ÖNCE İMZALANAN TİS'DEN VE TİS'İN ART ETKİSİNDEN ÜYELİĞİN BİLDİRİLDİĞİ TARİHTEN SONRA YARARLANABİLECEĞİ
- ÜYE OLDUĞU TARİHTE YÜRÜRLÜĞÜ SONA ERMİŞ TİS DEN VEYA TİS'İN ART ETKİSİNDEN İŞÇİNİN YARARLANMAYACAĞI

ÖZETİ: Dosya kapsamının incelenmesinde, davacının 31.01.2017 tarihinde Tes-İş Sendikasına üye olduğu, üyeliğinin 16.05.2018 tarihli yazı ile işverene bildirildiği görülmektedir. Mahkemece hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının 16.05.2018 tarihinden itibaren 16.12.2016 imza ve 15.04.2016-01.04.2018 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinden yararlanabileceği ve yürürlük süresinin bitiminden sonra da art etkiden yararlanabileceği kabul edilerek hesaplama yapılmış ise de 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesinde yer alan açık hüküm gereği, davacının anılan döneme ilişkin toplu iş sözleşmesinden ve art etkisinden yararlanması mümkün değildir. Keza davacının sendika üyeliğine ilişkin bildirim tarihi (16.05.2018), davaya konu ilk toplu iş sözleşmesinin imza tarihinden ve yürürlük süresinden (16.12.2016 imza ve 15.04.2016-01.04.2018) sonra olup Mahkemece davacının söz konusu toplu iş sözleşmesinden, sözleşmede öngörülen ücret

zamlarından ve bu toplu iş sözleşmesinin art etkisinden yararlanamayacağı gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesi hatalıdır. Davacının davaya konu ikinci toplu iş sözleşmesi olan 08.07.2019 imza tarihli ve 01.03.2019-31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinden yararlanabileceği kabul edilerek değerlendirme yapılması için hükmün bozulması gerekmiştir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin 12.07.2021 tarihli kararıyla İlk Derece Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) ncı alt bendi uyarınca kaldırılmasına ve dosyanın Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesinin kaldırma kararı üzerine İlk Derece Mahkemesince yeniden yapılan yargılama sonunda, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin 17.01.2023 tarihli kararıyla İlk Derece Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) ncı alt bendi uyarınca kaldırılmasına ve dosyanın Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesinin kaldırma kararı üzerine İlk Derece Mahkemesince yeniden yapılan yargılama sonunda, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davacının Türkiye Enerji Su ve Gaz İşçileri Sendikasının (Tes İş Sendikası) üyesi olduğunu, davalıya ait işverende alt işverenler bünyesinde işletme teknisyeni olarak çalıştığını, sendika ile dava dışı alt işveren arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine Yüksek Hakem Kurulu tarafından karara bağlanan 16.12.2016 imza tarihli ve 15.04.2016-01.04.2018 yürürlük süreli, devamında 01.03.2019-31.01.2020

yürürlük süreli toplu iş sözleşmelerinin imzalandığını, davacının toplu iş sözleşmesi hükümlerinden yararlandırılmadığını, davalı ile dava dışı yüklenici Şirket arasında asıl işveren alt işveren ilişkisi bulunduğundan işçilik haklarından birlikte sorumluluğun söz konusu olduğunu ileri sürerek belirtilen toplu iş sözleşmeleri ve dosyaya intikal edecek başka sözleşmeler var ise onlar da dâhil olmak üzere davacının ödenmeyen ücret farkı, ikramiye ve toplu iş sözleşmesinden doğan sosyal haklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; hak düşürücü süre, zamanaşımı, dava şartları yönünden resen inceleme yapılarak şartlar oluşmamış ise davanın reddi gerektiğini, davanın yüklenici Şirkete ihbarı gerektiğini, yüklenici Şirket ile aralarında anahtar teslimi olarak ihale sözleşmesi imzalandığını, müvekkilinin ihale makamı konumunda bulunduğunu, davacı ile aralarında iş sözleşmesi, toplu iş sözleşmesi veya başka bir hukuki bağlantı bulunmadığını, 15.04.2016-01.04.2018 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesi ile ilgili olarak fiyat farkı ödemesinin mümkün bulunmadığını, 01.03.2019-31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesi ile ilgili olarak ise yükleniciye fiyat farkı ödemesinin yapıldığını, tüm işçilik hak ve alacaklarından yüklenici Şirketin sorumlu olması gerektiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının üye sıfatı ile toplu iş sözleşmesinden yararlanma hakkı bulunduğu, üyelik tarihi gözetildiğinde toplu iş sözleşmesinin yürürlük süreci başlangıcından itibaren ve yürürlük süresi sona ermiş olsa bile iş sözleşmesi hükmü hâline gelen haklarının devam edeceği dikkate alınarak hesaplama yapıldığı, dava tarihi itibarı ile alacakların zamanaşımına uğramadığı, sunulan belgeler nazara alındığında iş bitim tarihi 30.04.2020 olarak gösterilmiş ise de, Sosyal Güvenlik Kurumu hizmet dökümlerinden 30.04.2020 tarihinden sonra yüklenicinin faaliyetine devam ettiği ve davacının da davalının alt yüklenicisi nezdinde çalışmaya devam ettiği, hesaplamaların buna göre yapıldığı, Bölge Adliye Mahkemesi kaldırma kararında belirtilen hususlara göre değerlendirme ve hesaplama yapılan 10.07.2023 tarihli ek raporda, dava sonrası davalı tarafça yapılan ödemelerin tenzil edilmesiyle bakiye alacakların hesaplandığı, bilirkişi ek raporunun denetime elverişli olduğu ve hükme esas alındığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili; müvekkilinin ihale makamı olduğunu ve davacı ile arasında iş sözleşmesi, toplu iş sözleşmesi veya hukuki bir bağlantı bulunmadığını,

müvekkilinin toplu iş sözleşmesinin tarafı olmadığını ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun (4734 sayılı Kanun) 3 üncü maddesinin (g) bendi uyarınca davacının çalıştığı dava dışı Şirket ile hizmet alım sözleşmesi imzaladığını, toplu iş sözleşmesinden kaynaklanan fiyat farkının İdarece ödenmesi durumunun 4734 sayılı Kanun'un 62 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) alt bendi uyarınca ihale edilen işlere ilişkin olduğunu, davada iki sözleşme dönemine ilişkin toplu iş sözleşmesi alacaklarının talep edildiğini, ancak bu dönemler haricinde bilirkişi tarafından 31.08.2020 tarihine kadar toplu iş sözleşmesi alacaklarının hesaplandığını, talep olmayan toplu sözleşme dönemlerinin hesaba konu edildiğini, talep dışı dönemi kapsayan 01.06.2020-31.08.2020 tarihleri arasında yapılan üçüncü bir toplu iş sözleşmesi mevcut olup bu sözleşme farklarının müvekkili tarafından ödendiğini, yine müvekkili tarafından 2019 Mart ayı ile 2020 Ocak ayı arasında bu aylar dâhil olmak üzere toplu iş sözleşmesi farkı hesaplanarak ödendiğini, bu ödemelerin gözetilmediğini, diğer taraftan toplu iş sözleşmesi bulunmayan 01.02.2020-31.05.2020 dönemine ilişkin hesap yapılmasının hatalı olduğunu, rapordaki hesap hatalarının dikkate alınmadığını ileri sürerek istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalının hizmet alım sözleşmelerinin 4734 sayılı Kanun'un 3 üncü maddesinin g bendi kapsamında olduğunu belirttiği ve toplu iş sözleşmesi farklarına dair ödeme yaptığı dikkate alındığında hükmedilen işçilik alacaklarından sorumlu olmadığı yönündeki istinaf sebebinin yerinde görülmediği, dava dilekçesinde 15.04.2016-01.04.2018 ve 01.03.2019-31.01.2020 tarihleri arasında yürürlükte bulunan toplu iş sözleşmelerinin yanı sıra dava tarihine kadar davacının yararlanma hakkına sahip olduğu tüm toplu iş sözleşmeleri uygulanarak alacakların hüküm altına alınması istendiğine ve davalı tarafça da 01.06.2020-31.08.2020 arasını kapsayan üçüncü bir toplu iş sözleşmesi olduğu ve bu sözleşmenin farklarının ödendiği savunulduğuna göre talep aşımından söz edilmesinin mümkün olmadığı, hükme esas alınan 10.07.2023 tarihli bilirkişi ek raporunda 07.04.2021 tarihli tabloda yer alan alacak kalemlerinin dava sonrası davalı tarafça yapılan ödemelerin tenzil edilmesiyle bakiye alacak hakkına ilişkin olduğunun belirtildiği ve söz konusu tutarların hüküm altına alındığı, arabuluculuk son tutanak tarihinden sonraki talep dönemi için arabuluculuk dava şartı yerine getirilmediğinden bu dönemde talep edilen miktarların dava şartı yokluğu sebebiyle usulden reddine karar verildiği, İlk Derece Mahkemesi kararında usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davalının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davali vekili temyiz dilekçesinde; istinaf dilekçesinde ileri sürülen gerekçeleri tekrar ederek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozularak ortadan kaldırılması istemi ile temyiz yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, davacı işçinin toplu iş sözleşmesinden kaynaklanan alacaklara hak kazanıp kazanmadığı, talep edilen alacaklardan davalının sorumlu olup olmadığı ile alacakların hesap dönemi hususlarına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 6100 sayılı Kanun'un 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi.

2. 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun (6356 sayılı Kanun) "*Toplu iş sözleşmesinden yararlanma*" başlıklı 39 uncu maddesinin ilgili bölümü şu şekildedir:

"(1) Toplu iş sözleşmesinden taraf işçi sendikasının üyeleri yararlanır.

(2) Toplu iş sözleşmesinden, sözleşmenin imzalanması tarihinde taraf sendikaya üye olanlar yürürlük tarihinden, imza tarihinden sonra üye olanlar ise üyeliklerinin taraf işçi sendikasına işverene bildirildiği tarihten itibaren yararlanır.

(3) Toplu iş sözleşmesinin imza tarihi ile yürürlük tarihi arasında iş sözleşmesi sona eren üyeler de, iş sözleşmelerinin sona erdiği tarihe kadar toplu iş sözleşmesinden yararlanır.

(4) Toplu iş sözleşmesinin imzası sırasında taraf işçi sendikasına üye olmayanlar, sonradan işyerine girip de üye olmayanlar veya imza tarihinde taraf işçi sendikasına üye olup da ayrılanlar veya çıkarılanların toplu iş sözleşmesinden yararlanabilmeleri, toplu iş sözleşmesinin tarafı olan işçi sendikasına dayanışma aidatı ödemelerine bağlıdır. Bunun için işçi sendikasının onayı aranmaz. Dayanışma aidatı ödemek suretiyle toplu iş sözleşmesinden yararlanma, talep tarihinden geçerlidir. (İptal dördüncü cümle: Anayasa Mahkemesinin 30/12/2020 tarihli ve E.:2020/57; K.:2020/83 sayılı Kararı ile)

..."

3. Dairemizin 12.04.2023 tarihli ve 2023/3413 Esas, 2023/5350 Karar sayılı kararında, 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükmünün uygulanmasına ilişkin ilke ve esaslar şu şekilde açıklanmıştır:

..."

3. Bu itibarla, 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesinin ikinci fıkrasındaki; "*Toplu iş sözleşmesinden, sözleşmenin imzalanması tarihinde taraf sendikaya üye olanlar yürürlük tarihinden, imza tarihinden sonra üye olanlar ise üyeliklerinin taraf işçi sendikasına işverene bildirildiği tarihten itibaren yararlanır.*" şeklindeki düzenlemenin, maddenin birinci fıkrasında yer alan "*Toplu iş sözleşmesinden taraf işçi sendikasının üyeleri yararlanır.*" hükmü ile birlikte ele alınması gerekir.

4. Taraflarca toplu iş sözleşmesinin geriye veya ileriye etkili olmasına yönelik bir kararlaştırma yapılmamış ise kural olarak toplu iş sözleşmesinin imza tarihinde yürürlüğe

gireceği kabul edilmelidir (İrem Yayvak, *Toplu İş Sözleşmesinin Art Etkisi*, İstanbul, 2014, s. 185; Ercüment Özkaraca/Sema Deniz Özkan Koç, "Anayasa Mahkemesi'nin İptal Kararı Sonrası Geçmişe Etkili Yürürlüğe Konan Toplu İş Sözleşmelerinden Dayanışma Aidatı Ödeyerek Yararlanma", *Sicil İş Hukuku Dergisi*, Y.2021, S.46, s.12). Böyle bir durumda imza tarihinde sendika üyesi olanların, imza ve yürürlük tarihleri aynı olduğundan, yürürlük tarihinden itibaren sözleşmeden yararlanacakları tartışmasızdır. Kanun koyucunun 39 uncu maddede imza tarihini esas alarak imza tarihinde üye olanların yürürlük tarihinden itibaren sözleşmeden yararlanabileceğini öngörmesinin temel sebebi de bu genel kuraldan hareket edilmesidir. olduğu anlaşılmaktadır. Buna karşılık taraflarca toplu iş sözleşmesinin geriye etkili olarak yürürlüğe girmesi kararlaştırıldığında, yine Kanun'un 39 uncu maddesi ışığında bir değerlendirme yapılması zorunlu olmakla birlikte, sözleşmeden yararlanma zamanı bakımından imza tarihi ile yürürlük tarihi yönünden bir ayırım yapılması gerekli hâle gelir.

5. Öncelikle belirtmek gerekir ki tıpkı imza tarihi ile yürürlük tarihi aynı olan toplu iş sözleşmesinde olduğu gibi, geriye etkili şekilde yürürlüğe giren toplu iş sözleşmesinden yararlanma için de ilk koşul imza tarihinde sendika üyesi olmaktır (Ömer Ekmekeçi, *Toplu İş Hukuku Dersleri*, İstanbul, 4. Baskı, 2022, s. 406). Ancak geriye etkili bir toplu iş sözleşmesinden yürürlük tarihinden itibaren yararlanmak için bu koşul tek başına yeterli olmayıp işçinin, yürürlük tarihinde o işyerinde çalışmakta olan sendika üyesi işçi olması gerekir (Gaye Burcu Yıldız, *Toplu İş Hukukunda Toplu İş Sözleşmesinden Yararlanma*, Ankara, 2021, s.100; Yeliz Bozkurt Gümrükçüoğlu, *Toplu İş Sözleşmesinin Uygulanma Alanı*, İstanbul, 2018, s.271; Ekmekeçi, s.406-407). Çünkü toplu iş sözleşmesinden yararlanma için genel kural, toplu iş sözleşmesinin uygulandığı işyerinde çalışan işçinin taraf sendikaya üye olmasıdır. 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesinin ne birinci ne ikinci fıkrasında bu kuralın aksine bir düzenleme yer almaktadır.

6. Geriye etkili bir toplu iş sözleşmesinden, imza tarihinde üyelik şartını sağlamak kaydıyla yürürlük tarihinden itibaren yararlanılabileceğinin kabulü, uzun bir süre sendika üyelik aidatı ödemek suretiyle toplu iş sözleşmesinden yararlanan işçi ile sadece imza tarihinde üye olmak suretiyle yürürlük tarihinden itibaren sözleşmeden yararlanan işçi arasında nimet ve külfet dengesi bakımından açıkça eşitliğe aykırı bir sonuç oluşturur (Ekmekeçi, s. 407). Oysa 6356 sayılı Kanun sistematığında sendikanın muvafakati dışında toplu iş sözleşmesinden yararlanma ya üyelik aidatı ya da dayanışma aidatı ödenmesine bağlı olup sistemde, bu yöntemler dışında bir karşılıksız yararlanma biçimi öngörülmemiştir.

7. Açıklanan sebeplerle geriye etkili toplu iş sözleşmesinden yürürlük tarihinden itibaren yararlanmak isteyen işçi; hem yürürlük tarihinde toplu iş sözleşmesinin uygulandığı işyerinde çalışmalı, hem de imza tarihinin yanı sıra yürürlük tarihinde de taraf sendikaya üye olmalıdır. Bunun anlamı imza tarihinde sendika üyesi olan işçinin, yürürlük tarihinden sonra işe girmesi yahut sendikaya üye olması durumunda, bu olgulardan hangisi daha sonraki bir tarihte gerçekleşmişse işçinin o tarihten itibaren toplu iş sözleşmesinden yararlanabilmesidir. Yürürlük tarihi ile imza tarihi arasındaki dönemde sendika üyeliğinden ayrılma hâlinde yararlanmanın kesintiye uğrayacağı muhakkaktır (Yıldız, s.101). Diğer taraftan yürürlük tarihi ile imza tarihi arasında iş sözleşmesi sona eren işçiler bakımından 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu

maddesinin üçüncü fıkrasında istisnai bir düzenlemeye yer verilerek imza tarihinden önce işyerinden ayrılan işçileri açıkça iş sözleşmesinin sona erdiği tarihe kadar toplu iş sözleşmesinden yararlanabilecekleri ifade edilmiştir.

..."

4. 4734 sayılı Kanun'un 3 ve 62 nci maddeleri, 4857 İş sayılı Kanunu'nun 2 nci maddesinin yedinci fıkrası, 32 inci maddesi.

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. Somut uyuşmazlıkta; 01.03.2019-31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinin bitim tarihinden sonraki döneme ilişkin hesaplama, Yüksek Hakem Kurulu tarafından karara bağlanan 01.03.2019 - 31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinin art etkisi göz önünde bulundurulduğunda bozma sebebi yapılmamıştır.

3. Diğer dönemler bakımından ise; davacının 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesindeki şartlara göre uyuşmazlık konusu dönemde yürürlükte bulunan toplu iş sözleşmelerinden yararlanıp yararlanamayacağı belirlenmelidir.

4. Somut olayda, davacının uyuşmazlık konusu dönemde yürürlükte bulunan dava dışı alt işveren Demistaş Doğu Elektrik Makine İnş San Tic AŞ'nin taraf olduğu 16.12.2016 imza tarihli ve 15.04.2016-01.04.2018 yürürlük süreli, 08.07.2019 imza tarihli ve 01.03.2019-31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş sözleşmeleri ile davacının kapsamında bulunduğu diğer toplu iş sözleşmelerinden yararlanabileceği kabul edilerek hesaplanan alacaklar hüküm altına alınmıştır.

5. Dosya kapsamının incelenmesinde, davacının 31.01.2017 tarihinde Tes-İş Sendikasına üye olduğu, üyeliğinin 16.05.2018 tarihli yazı ile işverene bildirildiği görülmektedir. Mahkemece hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının 16.05.2018 tarihinden itibaren 16.12.2016 imza ve 15.04.2016- 01.04.2018 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesinden yararlanabileceği ve yürürlük süresinin bitiminden sonra da art etkiden yararlanabileceği kabul edilerek hesaplama yapılmış ise de 6356 sayılı Kanun'un 39 uncu maddesinde yer alan açık hüküm gereği, davacının anılan döneme ilişkin toplu iş sözleşmesinden ve art etkisinden yararlanması mümkün değildir. Keza davacının sendika üyeliğine ilişkin bildirim tarihi (16.05.2018), davaya konu ilk toplu iş sözleşmesinin imza tarihinden ve yürürlük süresinden (16.12.2016 imza ve 15.04.2016-01.04.2018) sonra olup Mahkemece davacının söz konusu toplu iş sözleşmesinden, sözleşmede öngörülen ücret zamlarından ve bu toplu iş sözleşmesinin art etkisinden yararlanamayacağı gözetilmeden yazılı şekilde karar verilmesi hatalıdır. Davacının davaya konu ikinci toplu iş sözleşmesi olan 08.07.2019 imza tarihli ve 01.03.2019-31.01.2020 yürürlük süreli toplu iş

sözleşmesinden yararlanabileceği kabul edilerek değerlendirme yapılması için hükmün bozulması gerekmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle,

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

10.06.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.